

عنوان مقاله:

ارزیابی عملکرد و اجزای عملکرد ارزن معمولی و سویا در کشت مخلوط تحت شرایط تنش کم‌آبی در منطقه همدان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش‌های زراعی ایران، دوره 16، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سمیه حاجی نیا - دانشگاه بوعلی سینا همدان

گودرز احمدوند - دانشگاه بوعلی سینا همدان

علی اشرف مهربانی - دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر نسبت‌های مختلف کشت مخلوط بر عملکرد و اجزای عملکرد ارزن و سویا تحت شرایط تنش کم‌آبی، آزمایشی در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی‌سینا در سال زراعی 95-1394، به صورت کرت‌های خردشده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. کرت اصلی شامل کم‌آبیاری در سه سطح (آبیاری پس از 60، 90 و 120 میلی‌متر تبخیر جمعی آب از تشت تبخیر کلاس A) و کرت‌های فرعی نسبت‌های کشت مخلوط جایگزینی در پنج سطح 33 درصد ارزن + 67 درصد سویا، 50 درصد ارزن + 50 درصد سویا، 67 درصد ارزن + 33 درصد سویا و تک‌کشتی سویا و ارزن بودند. صفات مورد بررسی شامل غلظت کلروفیل، ارتفاع بوته، اجزای عملکرد و عملکرد دانه ارزن معمولی و سویا بودند. نتایج نشان داد که با اعمال تنش کم‌آبی، غلظت کلروفیل برگ ارزن و سویا کاهش یافت. غلظت کلروفیل برگ سویا و ارزن در نسبت‌های کشت مخلوط بالاتر از کشت خالص آن‌ها بود. بیشترین تعداد خوشه در بوته و تعداد دانه در خوشه ارزن در نسبت‌های (50 درصد سویا: 50 درصد ارزن) و (67 درصد سویا: 33 درصد ارزن) در شرایط عدم تنش کم‌آبی و کمترین میزان آن‌ها در کشت خالص ارزن تحت شرایط تنش شدید کم‌آبی مشاهده شد. تنش کم‌آبی موجب کاهش معنی‌دار تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه سویا شد. نسبت کاشت (50 درصد سویا: 50 درصد ارزن) تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف سویا را افزایش داد. نسبت کاشت (50 درصد سویا: 50 درصد ارزن) تحت شرایط تنش شدید کم‌آبی، بیشترین نسبت برابری زمین 1/14 را به خود اختصاص داد. به طور کلی، می‌توان نتیجه گرفت که بهترین نسبت کشت مخلوط برای به‌دست آوردن حداکثر عملکرد دانه ارزن و سویا نسبت کشت (50 درصد سویا: 50 درصد ارزن) در سطوح مختلف کم‌آبیاری بود.

کلمات کلیدی:

آبیاری، الگوی کاشت، کلروفیل، نسبت برابری زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1166782>

